Ч. 93. Субота 9 мая (26 цьвітня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Поклін німецких володарів Є. Вел. Цїсареви.

Незвичайний в історії пануючих 60-літний ювилей правліня нашого Цїсаря Франц Йосифа І. почтили володарі німецкі, з'їхавши ся вчера у Видни, аби зложити старенькому Монархови свій поклін в імени союзної німецкої держави. Почин до з'їзду дав німецкий цїсар Вільгельм II., а взяли в нїм участь майже всї пануючі в Німеччинї королї і князї. Торжество, до котрого у Видни роблено від довшого часу приготовленя, випало величаво.

Рано о годинї $9^1/_2$ окремим двірским поїздом прибув Цїсар Вільгельм II. з женою і родиною з Полї до стациї Майдлінґ під Віднем. Цїсар Франц Йосиф, котрий прибув там з Відня, всїв до поїзду цїсаря Вільгельма і разом з ним поїхав до Відня, де монархи висїли на стациї Пенцінґ. Тут явили ся на повитане цїсаря Вільгельма перебуваючі у Видни архикнязї і архикнягинї, представителї властий, бурмістр міста др. Люеґер, дружина німецких князів, прибувших до Відня і богато достойників. Перший висїв з ваґона Цїсар Франц Йосиф в унїформі полку ґренадирів пруских. Відтак висїв цїсар Вільгельм в унїформі австрийского маршалка разом з женою і дочкою, а відтак відбуло ся повитане на двірци. Цїсар Вільгельм повитав архикнязів, при чім дуже сердечно привитав ся з архикнязем наслїдником престола Францом Фердинандом і поцїлував єго.

Бурмістр Люеґер виголосив до цїсаря Вільгельма слїдуючу промову: Чую ся покликаним до висказаня радости Віденцїв, що Ваше цїс. Величество постановили на чолї німецких князїв лично зложити желаня нашому улюбленому Цїсареви. З тими словами радости лучать ся слова сердечної подяки і поздоровленя від старого цїсарского міста Відня і єго мешканцїв.

Цїсар Вільгельм відповів: „Дякую Вам за прихильні слова повитаня, особливо дякую за горячий зазив, який ви видали до населеня. Мій приїзд нехай буде доказом надзвичайного пованаження і почитаня, яке я і цїсарева маємо для Вашого Цїсаря а разом з нами цїлий німецкий нарід“.

По представленю дружин і повитаню всїх прибувших удано ся повозами до шенбрунської палати. В першім повозї їхали оба цїсарі, в другім цїсарева німецка з архикнягинею Мариєю Анунциятою, в третім прускний князь Август Вільгельм з наслїдником престола, архикнязем Франц Фердинандом.

По дорозї з двірця до Шенбруна творило войско шпалїр. Музики грали цїсарский гимн. Численно зібрана публика витала цїсарів.

В Шенбрунї відбуло ся приняте мінїстра справ заграничних бар. Еренталя, найвисших двірских достойників, обох президентів мінїстрів бар. Бека і дра Векерлього та спільних мінїстрів.

Точно о годинї 12 в полудне прибули князї німецкі, повитані двірскими достойниками на сходах. Звідси удали ся на перший поверх. Відтак цїсар Вільгельм на чолї князїв і бурмістра Гамбурґа удав ся до салї Мариї Антонїї, до котрої прибув також Цїсар Франц Йосиф і цїсар Вільгельм виголосив таку промову:

„Найяснїйший Пане! Велика ласка Бога і провидїнє сполучила нас в нинїшнім дни при достойнїй особі Вашого Цїс. і Кор. Апост. Величества. Шістьдесять лїт, два людскі поколїня пожертвували Ваше Цїс. і Кор. Апост Величество добру і щастю своїх народів в ревности не знаючій відпочинку і в найвірнїйшім, найблагороднїйшім виповнюваню обовязків. З гордостию вповні оправданою і високим вдоволенем серце Твоє, Найяснїйший Пане, може то відчувати, коли з усїх сторін піддані старають ся відплатити повною преданности вдяч-

19)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнїйшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше).

Двоє артистів.

Панї Ївеш Ренар, артистка з Парижа, приїхавши до Льондону, наймила собі приватне помешканє, бо чомусь не любила льондоньских, впрочім знаменитих готелїв. По першім своїм виступі в льондоньскім театрі Друрі-Лєн стояла она у вікнї свого приватного помешканя в Корнгіль і була, видко, в дуже злім гуморі. Обернула ся сердито, вхопила якусь ґазету зі стола, зімняла єї і кинула на землю. Відтак з величезним рухом кинула собою на софку і підперла голову рукою.

— То безличність! — відозвала ся она розгнївана. — Тоті безсоромні ґазетники!.. Тота публика без образованя.

Хтось запукав і не ждучи на завізванє всунула ся до комнати хороша покоївка.

Артистка піднялa ся. — Що там, Лізетто?

— Якийсь пан просить, щоби панї єго приймили.

— Я не приймаю нікого! Розумієш мене? Нікогісенько! Завтра рано, а може ще й нинї виїдемо звідси.

Лізетта винесла ся, але за кілька хвиль вернула знову.

— Панї звинять. Той пан не хоче уступити ся. Каже, що прийшов в якійсь дуже важній для панї справі. Ось єго карта.

Панї Ренар вхопила парісно карту і прочитала: Франсіс Тімоті Бляк, Бюро реклямове. Улиця Реґента 121.

Щож би він так „дуже важного“ приніс? Вже хотїла дати знак, що єго не прийме, але таки надумала ся якось инакше.

Протяглим голосом питала: Яке вражіне робить той пан, Лізетто?

— Ах, я на тих Анґлїйцях не розумію ся. Але здає ся, що то буде якийсь з тих, котрих тут називають джентельменами.

— Попроси, нехай увійде.

Артистка якимсь, не даючим ся наслїдувати рухом поправила на собі своє дороге раннє одїнє так, щоби їй з тим було до лиця, заняла трохи нїби лежачу позицию і взяла до рук книжку, котру на колїнах отворила.

Гість явив ся з цилїндром в руцї і ще межи занавісами від дверий поклонив ся низенько і сказав: Маю честь повитати вас, панї, і представити ся вам. — Франсіс Тімоті Бляк.

Она видивила ся здивована. — Чого собі бажаєте? — Мій час короткий.

— Коли так, то позвольте менї, панї, приступити відразу до річи і сказати в якій я цїли прийшов.

— Я би о то й просила.

— Я був вчера вечером в Друрі-Лен, публика для вас, панї, не конче була прихильна мимо того, що ви знаменито грали.

— Я не думаю накидати ся Льондонцям і виїду вже нинї або завтра.

— Того панї не зробите!

Очи її засьвітили ся. — Чейже менї того не закажете!

— Дуже прошу, панї. Я так не думав. Я лиш длятого так необачно висказав ся, що хотїв, що готов стануги вам в пригоді та прийти на поміч. Подумайте, панї, хоч би лиш на хвильку на свою угоду, заключену з вашим минеджером ¹). Назначена угодою кара, яку би ви, панї, по нарушеню угоди —

— Велике дїло, то заплачу!

— Красний гріш! двайцять пять тисячів франків! А до того ще й всї ґазети заговорять о втечи. Публика буде на глум сьміяти ся.

Книжка упала на землю. — Досить того, мій пане!

Але гість не дав ся тим збити з панталику. — Панї, найлїпша штука потребує реклями. А реклямa то також штука.

— То хиба менї порозліплювати свою фотоґрафію на рогах всїх улиць, чи може їздити улицями з музикбандою попереду?

— В моїй вітчинї, в Америцї, не єсть то нїчо незвичайного. Але я маю на примеtї инший спосіб артистичної реклями. Спосіб то що правда не новий, але мимо того зручно ужитий показав ся завсїгди і всюди успішним.

¹) Manager — підприємець.

ностию і любовию за монаршу вірність вітцівску свому з почестию улюбленому володареви.

„Але не лише міліони власних підданих звертають ся до улюбленого Цісаря і Короля в радістнім настрою торжества, ні, також далеко поза границями монархії сьвіт з почестию і любовию хилить голови перед сідоглавою особою Вашого Ціс. і Кор. Величества.

„Бачиш тут, Найясн. Пане, три поколіня німецких князів, зібрані коло себе. Нема тут ні одного, для котрого би В. Ц. і Кор. Величество не був взірцем вже тоді, заки ще він сам був покликаний до виповнюваня свого високого уряду. В. Ц. і Кор. Величество в 60-літній праці сотворив величавий примір, котрим будуть будувати ся ще діти наймолодших з нас.

„Длятого поспішили ми тут, ми, вірні приятелі і союзники В. Ціс. і Кор. Величества, а з нами Єї Ціс. і Кор. Милість моя жена, аби дати сьвідоцтво оживляючим нас сердечним чувствам глубокої приязни і привязаня до Тебе, Найясн. Пане! Зі зворушеним серцем складаємо наш поклін благородному володареви, вірному союзникови, могучому забороду мира і благаємо Бога, аби зливав на Єго голову найщедрійші благословеня“.

Цісар Франц Йосиф відповів:

„Ваше Ціс. і Кор. Величество спільно з Єго Кор. Величеством Кн. реґентом Баварії, Іх Кор. Величествами Королями, саским і віртемберским, присутними тут найдостойнійшими німецкими князями союзними і представителем вільних міст ганзеатицких постановили зложити лично желаня з приводу 60-літного мого правлїня. Та проява приязни, так Мому серцю дорога, котра буде належати до найцїннійших споминів Мого житя, зворушує Моє серце як найрадістнїйше і прошу приняти за те Мою найщирійшу, глубоко відчуту подяку. Можу в тім високо ущасливляючім мене прояві сердечної прихильности добачувати торжественну маніфестацию монархічної засади, котрій Німеччина завдячує свою могучість і вільність. Також сила Австро-Угорщини лежить в тій засаді, а у вірности і незмінній любови Моїх народів черпав я все нове довіре, аби відповісти своїм тяжким обовязкам.

То, що дозволено Мені нині бачити коло Себе зібраних так богато німецких князів, єсть крім того найочивиднійшим потвердженем тісного і непоколебимого союза, тревающого між нами від майже 30 літ. Той день скріпляє в Мені радістну надію, що той союз, стремлячий лише до мирних цілий, підпертий такимиж стремленями инших держав, виповнить цілковито свою задачу аж в найдальшу будучність.

Благаю Провидїнє, аби во віки в своїй ласцї і опіцї мало В. Ціс. і Кор. Величество і Всїх німецких князів, як також Єї Ціс. Величество Цісареву і Королеву, котрої присутність глубоко Мене тронула і зобовязала до горячої вдячности“.

По зложених желанях відбуло ся о год. $12^1/_2$ сніданє в Шенбруні, в котрім взяли участь крім монархів також архикнязї і архикняжни. Рівночасно в бурґу і Шенбруні відбули ся сніданя для дружини.

О годині 2 по полудни німецкий цісар і цісарева заїхали перед церкву оо. Капуцинів, де суть цісарскі гроби і на домовинах бл. п. цісаревої Єлисавети і бл. п. архикнязя Рудольфа зложили величаві вінцї з цьвітів привезених з острова Корфу.

Вечером о год. $6^1/_2$ відбув ся ґалевий обід, в котрім взяли участь Цісар і всї гостї та члени цісарского дому. В часї обіду виголосив Цісар тоаст в честь гостий, за котрий подякував цісар Вільгельм.

Вечером по годині $9^1/_2$ гостї пороз'їздили ся. Ціле вчерашне торжество мало характер родинний.

— А то який спосіб?

— Коли, пані, згодите ся, то вже всї вечірні ґазети про вас заговорять. Театр, що вчера так слабо був обсаджений самими лоточиголовами, заповнить ся до послідного місця самою прихильною публикою. Тоді відхоче ся вам втікати та й заощадите собі тих двайцятьпять тисячів франків кари.

— Ну, тепер я вже цікава, як то можна зробити!

— Зовсім просто. Ви вчера вечером мали на собі чудову диямантову прикрасу, правда?

Она потакнула головою. На її лици проявила ся легонька недовірчивість, але яко добра артистка она зараз утаїла єї в собі.

Бляк закашляв. — Я оціняю єї, так між приятелями, на пятнайцять тисячів франків.

Она знову потакнула головою.

— А відтак виступали ви в послідній дії на сцені в плащи із синїх лисів, котрий мали опісля на опашки й при всїданю до повоза, як то я мав щастє видїти. Він представляє певно вартість що найменше чотирох тисячів франків.

— То було би за мало.

— Десять тисячів?

— Хоч трохи й за богато, то все-таки близше до правди як перед тим.

Бляк подивив ся на свій годинник. — Послухайте, пані, який мій плян. Тепер десята година перед полуднем. Точно о першій годині вишлете, пані, свою покоєву за якоюсь орудкою, котра би єї задержала пів години, а самі зложите диямантову приздобу, плащ із синїх лисів і всї не конче потрібні до найблизшого виступленя сукні в отсїй комнатї. Коли покоєва вийде з дому, дасть ся почути дзвінок від комнати, а пані будуть ласкаві отворити особисто двері. Увійде двох людий. Пані не потребують зовсім лякати ся їх вигляду. То два дуже вірні послугачі мого бюра. Они привикли борзо робити. Розібють онту шафу, поздоймають образи із стін, поперевертають крісла, представлять взагалі хороший влом і забравши прикрасу, плащ і все що пані будуть уважати за відповідне, винесуть ся знову. Пані тимчасом будуть мусїли зімліти і аж покоєва вернувши з міста, приведе вас до памяти. Відтак треба буде наробити крику. Склепи на долинї в сім домі мають всї телефонічне сполученє. В однім з тих склепів треба буде попросити, щоби дали зараз знати на головну стацию поліції в Скотленд Ярд. Звідтам прийдуть зараз поліцаї і детективи. Але ви, пані, мусите зараз заалярмувати і дирекцию театру Друрі-Лен. Я особисто беру на себе подати около третої години всїм редакциям вечірних ґазет опис влому. Але все-таки збіжить ся ціла гурма місцевих звітників, против котрих мусите остро виступити. Слова: Отже то так обходить ся Анґлія зі своїми гістьми! мусите тим панам добре накласти в голову. Коли то можна буде прочитати у вечірних ґазетах, що виходять о шестій годині — а то буде стояти у всїх ґазетах, — то Друрі-Лен буде цілий випроданий, заким ще представленє розпічне ся! Будуть вас, пані, величати. Посиплють ся вінцї. Спустіть ся на мене, бо я знаю ся на людех. А ви, як вже сказано, будете могли лишити ся, аж угода сповнить ся. Тим, ще раз повторяю, заощадите собі двайцять пять тисячів франків конвенціональної кари а до того ще дістанете добру заплату за свою гру. Щож значить супротив того провізия в сумі двох тисячів франків, яких я жадаю за свої труди?

— А щож стане ся з моїми річами? — спитала артистка.

— Що до прикраси і так дальше, можете пані бути спокійні. У мене все так безпечне як би й у вас самих. За то я ручу доброю славою. Однак вашої недовірчивости не беру вам за зле. Длятого я готов виставити вам чек на двайцять тисячів франків, платний в Анґлійскім банку і для забезпеки лишити єго у ваших руках. В день вашого від'їзду ставлю ся з прикрасою і прочими річами а ви вернете менї мій чек назад. Аж тоді має бути виплачена провізия. Колиб пані схотїли пізнати ся на річи і виплатили менї ще щось звиш тих двох тисячів франків, то було би менї то очевидно ще приятнїйше.

Пані Ренар почала підносити деякі сумніви. — Справдешній артистцї не яло ся так поступати.

Бляк розбалакав ся таки на добре. — Зовсїм справедливо, ви, пані, артистка. Мусимо одно другому працювати на руку.

Дама мусїла засьміяти ся. — Добре, мій пане, отже возьмім обоє до помочи нашу штуку.

— Впрочім — говорив Бляк дальше, кланяючись облестно — не дам ся наклонити бути недискретним. Але коли би всї обрабованя славних ваших товаришок були правдиві, — я міг би тут неодно розповісти — то неодна велика артистка не притягала би так публику. Можу вам длятого лиш дораджувати, держати ся такого самого способу. То у вашім власнім інтересї, щоби публику трохи заманити. У нас в Америці називає ся то „зайти когось з маньки“.

Артистка потакнула. — Алеж бо ви умієте перекониуючо говорити, пане Бляк.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 8-го мая 1908.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский буде уділяти загальних послухань в середи і неділї від 12 год. в полудне, а виключно для урядників ві втірки.

— **Справи особисті.** Є. Е. п. Маршалок краєвий ґр. Баденї виїхав вчера вечером поспішним поїздом до Відня.

— **Іменованя.** П. Міністер справ внутрішних іменував старшого інжинїра Теоф. Дуяновича радником будівництва, а інжинїрів Ант. Горасевича. Кар. Ґерстінґера, Як. Ліблінга, Вінк. Гайна і Захар. Войціховского старшими інжинїрами в службі будівництва державного в Галичинї.

— **Львівска дирекция зелїзниць** державних оповіщує: В цїли оживленя прогулькового руху до східного Бескиду буде видавати ся від 15 мая до 30 вересня кождої суботи і недїлї, а також в сьвята і в дни попереджаючі сьвята обох католицких обрядів, о 50 прц. знижені білєти поворотні II і III кляси з 3 дневою важностию зі Львова до Сколього, Гребенова, Тухлї, Славска і Лавочного. Близших пояснень уділяють всї стацийні уряди та інформацийне бюро зелїзниць державних у Львові, ул. Красїцких ч. 5. Дотичні оповіщеня афішовано в містї та у всїх зелїзничих стациях.

— **З тов. сьв. Андрея у Львові.** Перші загальні збори сего товариства, що має на цїли давати спромогу та улекшувати лїченє недужим сьвященикам і їх родинам в купелевих і клїматичних місцевостях, відбудуть ся в четвер, дня 14 с. м. в руській духовній семинарії у Львові. Початок о год. 3 з полудня. — Комітет.

— **Дрібні вісти.** До ради повітової в Тернополи вибрано ві второк з куриї сїльскої 9 Русинів. — Воякам, урльопованим на час жнив, будуть признані такі самі пільги зелїзничі, як і воякам їдучим зелїзницею в службі. — Оногди відбула ся у Львові інститутция о. Амврозия Поляньского з Копюхова стрийского повіта і о. Анатоля Долиньского на почетних крилошан. — В Ряшеві отроїла ся оноді́шної ночи касиєрка в каварни Rio Carlo Bilaghera, Мария Антоневичівна, Русинка, родом з Добринівців черновецкого повіта. — В Петербурзї застрілив ся видавець кадетского дневника „Реч“, інжинїр Бак. — В Сянї недалеко Бишкович виловили рибаки дня 4 с. м. тіло незвістної молодої женщини, що лежало вже у водї кілька днів і почало гнити. Одїж вказує, що погибша належала до заможнїйшої кляси. — Щез без слїду 12-лїтний Йоахим Фрухт вийшовши оногди з дому свого батька Авраама при ул. Шпитальній ч. 9. — До склепу Норберта Кічалеса при ул. Курковій ч. 2 вломили ся оногдашної ночи злодії і забрали більшу

скількість тютюну та всілякі вудженини і наробили шкоди на звиш 500 К. — З помешканя пані Маркилї Кавскої при ул. Городецкій вкрали злодії 6 срібних ложок, 12 ложочок, довгий золотий ланцушок і золоту обручку. Шкода виносить звиш 300 К. — В лїсї Шарашде коло Фудь Вашаргелї на Угорщинї напало 200 румуньских робітників лїсових з сокирами і колами на 100 працюючих там Мадярів, при чім прийшло до кровавої бійки, котрій аж жандарми зробили конець. З робітників зранено на смерть, а 15 тяжко. 20 проводирів нападу арештовано.

— Пригода з машиною до лїтаня. На полях Іссі під Парижем зібрала ся в суботу дуже численна публика, щоби придивити ся перегонам аероплянів Деляґранжа і Фармана о нагороду Армангода. Женщини стояли по сторонї Деляґранжа, що є їх любимцем яко рівьбар, а мужчини переважно за Фарманом. Кілька проб лету не повело ся і вже публика мала розійти ся, бо оголошено, що перегони відкликано. Нараз аероплян Деляґранжа піднявся в гору, а потім скрутивши нагло, пігнав просто на публику. Людям грозила поважна небезпека, тому одні кинулись в розтїч, а другі припали до землї, аби воздушний корабель не порозбивав їм голови. Однак до того не прийшло, бо аероплян ударив в низький мур і осїв на землі. Прилад до лїтаня не дуже ушкодив ся і потребує лиш деяких незначних поправок.

— Самоубийство молодця. Вчера вечером около 8 год. стрілив до себе в присїнку будинку польского тов—а музичного при площи Хоружчини 17-лїтний Стефан Волощак, син ем. кондуктора зелїзницї. Коли служачий тов—а вибіг і побачив падаючого на землю самоубийника, закликав зараз проф. Кадия, котрий був в згаданім будинку, але той міг вже лиш сконстатувати смерть від влучного вистрілу з револьвера, котрого куля пробила серце. При самоубийнику знайдено звернене єму з відмовою єго подане до згаданого товариства, в котрім просив о безплатне місце для науки гри на скрипці і віольончелї та кільканайцять витинків з ґазет з музичними рецензиями. Самоубийник мав на собі школярский мундур з 4 срібними пасками, а на поданю підписав ся яко ученик IV кл. школи реальної, але поправдї не був ним, бо лише що приготовляв ся до вступного іспиту до тої кляси, а з початком сего року вписав ся був до школи промислової на малярство, але перед кінцем першого курсу виступив. Що було причиною самоубийства, годі знати, бо й завізваний батько самоубийника не міг того пояснити. Можна лиш припускати, що відмовна відповідь на єго подане так вплинула на него, що він аж рішив ся відобрати собі житє. На то вказувало би й само місце, де Волощак застрілив ся і наглянє при нїм подане. Тїло за згодою бутька відставлене до трупарнї.

— Поворотні карти їзди. В сїм сезонї лїтнім заводить дирекция зелїзниць державних на час від 17 мая до 13 вересня 1908, білети поворотні по знижених цїнах зі Львова до Пустомит, Щирця і з поворотом, як також зі Львова до Ставчан і Любіня великого і назад, важні лише на недїлї і рим. кат. сьвята і то виключно лише до поїздів понизше наведених по отсих цїнах: Зі Львова до Пустомит і назад III кл. 0·90 К, II кл. 1·40 К, до Щирця і назад III кл. 1·30 К, II кл. 2·10 К, до Ставчан і назад III кл. 0·90 К, II кл. 1·40 К, до Любіня вел. і назад III кл. 1·30 К, II кл. 2·10 кор.

В напрямі до Щирця важні суть ті білети поворотні в недїлї і рим. кат. сьвята і в день набутя для поїздів: ч. 1723 від'їзд зі Львова о год. 10·35 рано, приїзд до Пустомит о 11·25 рано, приїзд до Щирця о год. 11·42 р.; ч. 1713 від'їзд зі Львова о год. 2·25 по пол., приїзд до Пустомит 2·56 по пол., до Щирця 3·09 по пол. В противним напрямі важні суть для поїздів особових: ч. 1724 від'їзд зі Щирця о год. 8·56 веч., з Пустомит о 9·14 веч., приїзд до Львова 9·58 веч.; ч. 1718 від'їзд зі Щирця 10·14 веч., з Пустомит 10·28 веч., приїзд до Львова 11·00 веч.

В напрямі до Любіня вел. під тими самими услівями для поїздів особових: ч. 2113 від'їзд зі Львова год. 9·05 рано, приїзд до Ставчан о 9·30, до Любіня о 9·48 рано; ч. 2119 від'їзд зі Львова о 2·15 по пол., приїзд до Ставчан о 2·42 до Любіня о 9·48 рано; ч. 2119 від'їзд зі Львова о 2·15 по пол., приїзд до Ставчан о 2·42 по пол. до Любіня о 2·61 по пол. В напрямі противнім для поїздів особових: ч. 2118 від'їзд з Любіня вел. о год. 8·27 веч., приїзд до Ставчан о 8·44, до Львова о 9·10 веч.; ч. 2120 від'їзд з Любіня вел. о 10·54 в ночи, приїзд до Ставчан о 11·03 в ночи до Львова о 11·45 в ночи. Білетів поворотних по знижених цїнах I. кл. не видає ся. Дїти від 4 до 10 лїт платить при тих поїздах або цїлі білети поворотні дотичної кляси, або половину нормальної цїни білету в однім і другім напрямі. Білети поворотні є неперносимі, а на будні дни тиждни є взагалї неважні. Ті білети можна дістати через цїлий день в касаю особових на головнім двірци, або в бюрі мійсім ц. к. зелїзниць державних (пасаж Гавсмана) у Львові.

— Хмароломи, гради і повени. В сам день цїсарского ювилею минувшої середи по полудни около 2 год. навістила Відень страшенна туча з громами і великою зливою, котра тревала цїлих дві години. Улиці, на котрих перед тим з нагоди ювилею було повно людий, нараз опустїли а воздух остудив ся значно. Майже в тій самій порі навістив місто Вінер-Найштадт і охрестність сильний хмаролом з градом. Вода в Дунаю сильно прибуває. Того самого дня падав в цїлих Карконошах так зливний дощ, що подобав на хмаролом а внаслїдок того ріки так прибули, що на долах грозять повеню. З Ґмунден доносять, що там рівночасно з хмароломом падав і сильний град з зерна величини голубячого яйця пообтовкали весь цьвіт на деревах. Також і в Берлинї падав через кілька годин сильний дощ.

Про страшну катастрофу доносять з Ганкав в середній Хінї, яка стала ся там в ночи з 6 на 7 цьвітня. Такого нещастя не запамятали тамошні люди від многих лїт. В Ганкав вливає ся до Янцекіяну ріка Ган, що перепливає через провінції Гупе, Гонан і Шензі. На ріцї тій перевозять хіньскими джунками (лодями), що можуть нести й 100 тон всілякі продукти а при устю згаданої ріки стоїть завсїгди по кількасот більших і менших джунок. В сторонах тих падав дощ через 14 днїв і кажуть, що десь прірвала ся гребля а внаслїдок того вода в ріцї Ган піднялася ся нараз на півтретя сяжня високо та залила все як широко і далеко. Хінців, що мешкають в землянках вздовж ріки, захопила повінь в ночи і они не мали навіть часу ратувати ся а внаслїдок того утопило ся що найменше 5000 людий. Що число се не пересадне, можна зміркувати з того, що в перших 24 годинах виловлено більше як 2000 трупів. Шкода, яку наробила та повінь, обчисляють на більше як 3 міліони таелів або 10 міліонів корон.

— З „Дністра“. Пригадуємо, що звичайні загальні збори товариства вз. об. „Дністер“ відбудуть ся в слїдуючий четвер дня 14 с. м. о год. 10 перед полуднем у власній салї товариства (при ул. Руській ч. 20) і того-ж самого дня о год. 4 по полудни звичайні загальні збори кредитового товаристза „Дністер“, і просимо П. Т. членів, щоби зволили взяти як найчисленнїйшу участь з огляду на важні справи. Звіти обох товариств за р. 1907 вже випечатані і на жаданє висилає канцелярия товариства кождому членови. Для повноволасників, вибраних з громад, розіслано вже леґітимациї і печатані звіти, а в тих громадах, в котрих ще не вибирали повновласників, просимо П. Т. делеґатів о безпроволочне переведенє вибору і надіслане нам протоколів, щоби можна вибраним розіслати леґітимациї і звіти ще перед зборами. — Дирекция „Дністра“.

— „Брацтво чорного вельона“. З Чікаґо доносять, що там арештовано сими днями дві якісь женщини і двох мужчин, підозріних о то, що суть членами клюбу убийників під назвою „Брацтва (чина) чорного вельона“. Кождий член того брацтва, скоро витягнув собі свій льос, мусїв смерть собі зробити. Вильосованому посилано чорний вельон, чорні рукавички і чорні панчохи а до вісїм днїв по одержаню тих річий мусїв він собі смерть зробити. В той спосіб згинуло вже доси шестеро людий. Послїдною жертвою був якийсь молодий мужчина іменем Герман Круйтір, котрого родичі зробили донесене до полиції. Межи паперами самоубийника знайдено записки, в котрих були подані імена кількох членів клюбу і тоді приступлено до їх арештованя.

— 107.476 корон роздав „Дністер“ протягом 15-лїтного свого єствованя на добродійні цїли. Спершу ті запомоги бути низькі, а тепер зі зростом товариства щораз збільшають ся. В останнім звітї з дїяльности „Дністра“ за 1907 рік подано, що на публичні добродійні цїли уділив доси „Дністер“ 65.157 К, а для огневих сторожий і громад на пожарні прибори роздав запомог і нагород за ратунок 42.319 К. Ординарияти і товариство сьв. Петра на церкви дістали 14.184 К, товариства взаїмної помочи дяків 3.330 К, СС. Служебниці 1.050 К, бурси і шкільні помочи 24.327 К, Товариство педаґоґ. у Львові 4.450 К, инші товариства (сьв. Павла, Зоря, Сокіл, Сїльский Господар, молочарскі спілки і Народна Лїчниця) 16.168 К, принагідні складки (здаєсь урядників „Дністра“) виносили 1.649 К. Тілько запомог роздає своя рідна інституция, а з часом буде могла ще щедрійше уділяти запомог. Будинків обезпечених в „Дністрі“ є 522.489, між ними 187.639 будинків мешкальних, 2.765 церков і 1.753 приходств.

— Виділ тов. „Вакацийних Осель“ у Львові оголошує, що прийме в сїм роцї 40 дївчат на оселю в Милованю. Виділ приймає лише пильні і чемні дївчата, котрі не мають де виїхати на вакациї. Бідні дївчата прийме ся безплатно; богатші платять по 20—40 корон за весь час, відповідно до маєткового стану родичів. Всї дївчата, котрі внесуть подання, мають зголосити ся 10 мая, в недїлю о год. 9 рано в школї ім. Шевченка ул. Сикстуска 47 до лїкарских оглядин. Приняті дївчата складають по 5 корон на кошти подорожи. Подання треба вносити на руки секретаря С. Ґерусиньского, ул. Арсенальска ч. 6 III. пов. у Львові найдальше до 1 червня. Спізнені подання не будуть увзглядненї.

Телеґрами.

Відень 8 мая. Цїсар дарував нїмецкій цїсаревій акварелю Пенеля, представляючу вид з замку в Шенбрунї на Ґльорієту.

Відень 8 мая. Цїсар Франц Йосиф надав нїмецкому канцлерови кн. Більову брилянти до великої ленти ордера сьв. Стефана. Також і инші достойники нїмецкої держави одержали ордери.

Відень 8 мая. Цїсар нїмецкий надав бурмістрови міста Відня, др. Люеґерови великий хрест прускаго ордера Корони. Кн. реґент баварский Люітпольд передав бурмістови міста Відня 1000 марок для убогих міста. Король саский дарував бурмістрови пачку дорогоцїнних фіґурок з майсеньскої порцеляни.

Відень 8 мая. Цїсар Вільгельм разом з цїсаревою і кн. Августом Вільгельмом від'їхали о 9 год. 20 мін. до Донав-Ешінґен а Є. Вел. Цїсар відвів їх аж до стациї, де відбуло ся сердечне прощанє. В годину пізнїйше від'їхала княг. Вікторія Людвика до Вільдпарк. По 9 год. від'їхав король саский на полюванє до Тарвіс. Вечером від'їхав кн. Віртемберґский і кількох инших князів.

Відень 8 мая. На нинїшнім засїданю палати послів поставили інтерпеляциї між иншими пос. Брайтер в справі впливу американьскої спілки нафтової напродукцию ропи в Галичинї і в справі не обсадженя судейских посад в Галичинї а пос. Бянкіні в справі відносин в Хорватії, запитуючи, чи президент мінїстрів готов поробити кроки, щоби берегти повагу і інтереси монархії та чи здасть з того парляментови як найскорше звіт. — Опісля приступлено до пильного внесеня ґр. Кольврата в справі підвисшеня континґенту рекрутів для краєвої оборони.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими условями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно деповитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі почанив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода деповитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).